

Entrega de premis del I Concurs Comarcal de Fotografia de Santa Eulàlia. Any 1965.

dicament. Ell era molt conegut a Granollers i alhora coneixia molta gent, especialment impressors, ja que es dedicava, juntament amb en Llobet, a editar les guies de l'editorial Alpina. Per això, li vaig comentar la meua idea de posar una linotipia a Granollers. La idea li va agradar, i va ser ell qui em va organitzar una reunió amb la majoria d'impressors de la ciutat.

Els vàrem explicar les avantatges que suposaria la mecanització de les feines de composició, que fins aleshores cada impressor se les feia a mà, lletra per lletra. Va ser tot un repte, a alguns impressors els va costar el canvi, els semblava que no tindrien prou feina, perquè amb la linotipia s'estalviaven moltes hores de treball.

Ja tenim, doncs, que el negoci comença a rutllar. I, entretant, el temps va passant i us aneu implicant amb la vida associativa del poble.

Sí, a començaments dels anys 60, aprofitant que la dictadura permet una certa obertura, una colla de veïns vam tenir la pensada d'implicar-nos en la vida local, utilitzant un dels pocs recursos que la dictadura admestia. Es tractava de les associacions de "cabezas de familia" que, en virtut d'una llei que els donava una certa representativitat en el poble, podien, poc o molt, influir en el govern del poble. Així ho vàrem fer. Les reunions que anàvem tenint, però, van ser més productives i van sortir altres iniciatives que anaven més enllà de les pròpiament assignada a aquestes "asociaciones".

Ah sí?

Sí, sí. Per exemple la idea de fer una revista, com qui diu, es va anar covant en aquest àmbit. De fet, en Marcel Galobart ja havia editat els anys 1957, 58 i 59 un butlletí anual d'àmbit comarcal, anomenat "Calendario del Vallès" que no va tenir continuïtat. Així vàrem pensar de fer una revista més local, de Santa Eulàlia, que fos mensual i que recollís notícies, informacions i articles de caire cultural.

Ho vau fer sota l'aixopluc de l'església

Sí, teníem la intenció que fos una eina útil per tots els santaeulaliencs, de transmissió d'informació, de coneixements i d'opinió, i enteníem que havia de ser en català. Vam pensar que la manera de fer-ho, per evitar la censura del moment, era sota el paraigua de l'església, i haig de dir que la figura de Mossèn Tomàs Vergès va ser, en tot moment, de gran importància. I que, a ell, més aviat li va dur més problemes que altra cosa perquè cada vagada que sortia la revista hi havia corregides pel que deia o pel que deixava de dir.

I el que va començar aleshores, ara ja porta més de quaranta anys

La veritat és que quan es comença un projecte com aquell, no es pensa, ni de bon tros, que durarà tants anys. Senzillament, es va fent, amb més o menys dificultats i amb la col·laboració de molta gent

En aquest sentit, Santa Eulàlia de Ronçana és un poble ben singular: la revista Ronçana, Canal Set... fins i tot una ràdio hi ha hagut, oi?

I tant. Santa Eulàlia és un poble en què les persones han anat tenint inquietuds a mesura que s'ha anat disposant de recursos. Realment, en el moment en què es va poder, es va muntar un petit estudi de ràdio. De la mateixa manera, uns anys després, una colla de joves amb empena, més o menys vinculats a l'Associació Fotogràfica, van començar a fer reportatges amb vídeo de la Festa Major, cosa que es va convertir en poc temps amb la Televisió local de Santa Eulàlia.

Vós també vau impulsar l'Associació Fotogràfica Santa Eulàlia?

Sí, una colla d'aficionats del poble, el 1965 vam organitzar el I Concurs de Fotografia, que es va celebrar ininterrompudament fins el 2004, encara que amb diferents modalitats segons l'època: blanc i negre, color o diapositives. Actualment l'Associació encara persisteix, i entre altres coses il·lustra el calendari que cada any edita l'Ajuntament.

També vau estar a l'Ajuntament

Sí. Vaig encapçalar la candidatura Ronçana a les eleccions de l'any 1979. Van ser unes eleccions molt ajustades, que finalment va guanyar CiU amb 5 regidors, nosaltres en vam tenir 4 i el PSC 2. Tot i això van ser uns anys de treball molt intens i amb resultats destacables, com per exemple, la creació de l'Institut de la Vall del Tenes.

I, a més, durant tota la vida, heu tingut passió pel col·leccionisme

Més que col·leccionar, sempre m'ha agradat